

Informatieavond over de toekomst van De Stolpe 24 juni 2020

Aanwezig:

Ongeveer 20 buurtbewoners (het aantal is beperkt vanwege coronamaatregelen)

- *De schriftelijke vragen en reacties van buurtbewoners die hier niet aanwezig konden zijn zullen naderhand van een antwoord worden voorzien en breed beschikbaar worden gesteld.*

Bart Heller, wijkwethouder

Floris Voorink, wethouder Ruimtelijke Ordening en (o.a.) opvang beschermde groepen

Pieter Broertjes, burgemeester, verantwoordelijk voor openbare orde en veiligheid

Carola van den Berg, buurtcoördinator

Harro Koeleman, Kwintes

Wethouder Heller opent de bijeenkomst en zet het doel van de avond uiteen: het luisteren naar en beantwoorden van vragen en opmerkingen vanuit de buurt m.b.t. de plannen rond De Stolpe.

Vooraf stelt hij dat de gemeente het bestemmingsplan als kader neemt waaraan nieuwe ontwikkelingen nauwgezet worden getoetst.

Dit instrument biedt rechtszekerheid, zowel aan de omwonenden als aan degene die er nieuwe activiteiten wil gaan ontplooiën, in dit geval: Kwintes.

E.e.a. betekent dat, zolang er geen sprake is van wijzigingen in het bestemmingsplan, de gemeente daaraan in principe medewerking zal (moeten) verlenen.

- *Mevrouw Drent, Jonkerweg* wijst op het uitbesteden van het beschermd wonen aan de regio Gooi en Vechtstreek en het achterliggende beleid waaraan dat zou moeten voldoen: kleinschalig, in een woonwijk, niet intramuraal en met aandacht voor de sociale cohesie. Daar is in de toetsing niet naar gekeken. De voorgenomen ontwikkeling staat hiermee in een totaal contrast. Juist omdat het gaat om de huisvesting van een kwetsbare groep zouden ook deze aspecten betrokken moeten worden bij de afwegingen. 80 psychiatrische patiënten vormen een veel te grote groep om goed te integreren in een woonwijk.

Wethouder Heller stelt dat beleidsinhoudelijke aspecten van de opvang t.a.v. deze doelgroep niet meetellen in de beoordeling vanuit het bestemmingsplan.

Wethouder Voorink betoogt dat het de bedoeling is om de opvang van deze WLZ-cliënten vanuit bescherming en opvang kleinschalig en zo verspreid mogelijk over de regio te doen plaatsvinden. Echter: noch de gemeente, noch de regio heeft in deze het laatste woord: dat is voorbehouden aan het zorgloket.

Hij stelt vast dat er een groot tekort is aan voorzieningen voor beschermd wonen.

- *Mevrouw Drent* betwist dat laatste niet, maar herhaalt dat het integreren in een woonwijk van zoveel mensen met een psychiatrische achtergrond beleid vergt. Kleinschaligheid is niet voor niets als criterium opgenomen.
- *Mevrouw Dumig* spreekt namens de direct omwonenden en verzoekt om voor het reces nogmaals een dergelijke bijeenkomst te beleggen, waar tegen die tijd dan meer bewoners bij aanwezig kunnen zijn. In de buurt is de onrust over deze ontwikkeling enorm groot. De Boomburg is een inclusieve buurt en kent veel scholen en (zorg)instellingen, waaronder De Stolpe. De huisvesting van 80 kwetsbare mensen in De Stolpe heeft niets te maken met inclusiviteit, maar met de businesscase van Kwintes. De Stolpe staat als pakhuis voor GGZ-cliënten haaks

op de Woonvisie van de gemeente en haaks op het rapport Dannenberg/VNG handreiking. Dit rapport gaat niet alleen over doorstroom van begeleid wonen naar zelfstandigheid, maar ook over kleinschalige huisvesting van WLZ-cliënten.

Mevrouw Dumig informeert of de gemeente advies gaat vragen over de Stolpe aan de commissie Dannenberg?

Bij kleinschalige woonvormen kunnen Boomberebewoners zich inzetten als burens, bij geclusterde (gestapelde) huisvesting van 80 kwetsbaren is dat van beide kanten een illusie. De aankoop van De Stolpe à € 3 miljoen gaat bewust ten koste van de inclusiviteit.

Mevrouw Dumig vraagt zich af of voor de gemeente de business-case van Kwintes belangrijker is dan de op papier beleden inclusiviteit. De gemeente lijkt een louter formele positie in te nemen en de eigen principes overboord te gooien.

Welke rol speelt daarbij dat de 75% WLZ-cliënten (landelijke regeling) gefinancierd gaan worden i.p.v. via BW ten laste van het WMO-budget van de gemeente?

Volgens Kwintes is bij een woonzorgvorm van 25-30 p.p. de exploitatie dekkend. Het probleem zit niet in de buurt, maar ligt bij Kwintes en bij de gemeente, die op financiële gronden de visie en beleid van kleinschaligheid en inclusiviteit dreigen los te laten.

Waar is de regie van de gemeente, hoe zit het met de grenzen en contractafspraken?

Mevrouw Dumig vindt dit geheel onverantwoord voor zowel de WLZ-cliënten met zware psychiatrische problematiek als voor de buurt. Bovendien loopt die extra en ontoelaatbaar risico bij het niet uitsluiten van forensische cliënten. Zonder die uitsluiting zou De Stolpe over een paar jaar zelfs voor de helft of volledig uit forensische cliënten kunnen bestaan. Het nagaan of dat nog wel past in een maatschappelijke bestemming is een juridisch oordeel waard.

Er wordt naar de gemeente dan ook een harde waarschuwing geuit: 'laat het niet aankomen op nog meer en ernstiger incidenten dan er al waren met (max 65) tijdelijke bewoners, bekend bij Kwintes, gemeente en politie. Laat het niet aankomen op juridische procedures.' Zij besluit met de volgende oproep aan de gemeente: 'stop dit onzalige, overhaaste en onveilige plan, neem verantwoordelijkheid en regie voor inclusiviteit, beheersbaarheid en veiligheid in de Boombere en ga met de buurt in gesprek over de toekomst van De Stolpe, i.p.v. de genomen beslissing in te masseren.'

Wethouder Voorink stelt dat de gemeente in juridische/formele zin niets heeft besloten. Kwintes heeft het besluit genomen om dit pand te verwerven. De gemeente moet bekijken of de voorgenomen activiteit passend is in het bestemmingsplan. Verder zal er mogelijk nog sprake zijn van een omgevingsvergunningaanvraag, wanneer Kwintes verbouwingen aan het pand wil uitvoeren. In Hilversum is nog geen ervaring opgedaan met een dergelijke grootschalige locatie. De ervaring met Kwintespanden in Bussum en o.a. panden van het Leger des Heils in Hilversum laten zien dat het samen wonen in een buurt heel goed gaat.

De wethouder kan zich de bedenkingen van de bewoners wel voorstellen. Hij realiseert zich dat er met de huidige bewoners van De Stolpe incidenten zijn geweest, waar nog over gesproken moet worden.

De heer Heins weet dat in Bussum wel degelijk overlast wordt ondervonden. Sommige bewoners voelen zich onveilig en durven 's avonds niet meer door het park te lopen. Hoe gaat de gemeente Hilversum garanderen dat de openbare orde en veiligheid rond de Stolpe niet in het gedrang komt? Het aangrenzende park is nu al een Sodom en Gomorra, met veel drugsgebruik, brommertjes e.d. Een boa, laat staan een politieagent wordt werkelijk nooit gezien, ondanks veel meldingen per mail of telefoon.

In dat licht gezien zijn 80 kwetsbare personen in De Stolpe straks veel te veel.

Burgemeester Broertjes stelt dat Hilversum inmiddels stadse problemen heeft met de kennelijk bijbehorende drugs- en alcoholoverlast door voornamelijk jongeren. Dat zal ook in Boomburg het geval zijn, los van het feit dat er 80 bewoners bij komen.

Met de politie is hier al over gesproken. De burgemeester zegt toe dat er extra surveillances zullen komen en wil een beheercomité uit buurtbewoners vormen waarmee op regelmatige basis gesprekken worden gevoerd. Er kan een convenant met de buurt worden gesloten waarin afspraken worden gemaakt over de inzet van de wijkagent en de boa.

De heer Koeleman stelt dat de vergelijking met Bussum niet opgaat, omdat er bij die locatie sprake is van een nabijgelegen hangplek voor jongeren. Het Kwintespand (waar ook 80 cliënten wonen) veroorzaakt daar evenwel geen overlast. Er heerst meer een bejaardenhuissfeer. Eenzelfde type bewoners is ook voor De Stolpe gedacht. Geen agressie, geen drugs, maar rustige, psychisch zieke, kwetsbare patiënten die hun situatie geaccepteerd hebben. Zij willen leven in de zekerheid van een veilige woning en de nabijheid van opgeleide medewerkers. Dit zijn heel andere bewoners dan de vaak ongereguleerde groep daklozen waarvan een deel via het project Keerpunt Zuid huisvesting heeft gevonden.

De heer Koelewijn zegt grote waarde te hechten aan goede samenwerking met de wijkagent en de boa's, alsmede met de buurtcoördinator en met buurtbewoners in een beheergroep.

De heer August de Meijer heeft het buurtoverleg met dit college gemist. Er was voorheen altijd buurtparticipatie. Dit college komt niet met overleg, maar met een statement. Hij spreekt van een ongelooflijke teleurstelling voor de Boomburgbewoners hoe er vanuit de gemeente met deze wijk wordt omgegaan.

De maatschappelijke functies zijn met 18 instellingen al oververtegenwoordigd, ook waar het kleinschalige voorzieningen op het gebied van begeleid wonen betreft. Juist vanwege die kleinschaligheid worden ze gemakkelijk geabsorbeerd in de wijk en kunnen onderling bruggen worden gebouwd. De assimilatie van nog eens 80 kwetsbare bewoners is teveel gevraagd.

In de wijk zijn 11 groenplekken, van parken tot speelplaatsen en de buurt weet: dat zijn potentiële hangplekken, ook voor deze bewoners, die immers niet de hele dag binnen zullen zitten.

Kortom: de Boomburgwijk is niet geschikt voor een pand met 80 bewoners die begeleiding nodig hebben.

De heer Sturkenboom onderschrijft de mening dat de buurtparticipatie hier met voeten is getreden. Wat gaat de gemeente er aan doen om dat geschonden vertrouwen te herstellen? Op basis waarvan is besloten dat deze nieuwe ontwikkeling past in het bestemmingsplan? Kwintespand heeft de ruimte genomen (ondanks vragen uit de buurt om dat niet te doen) om hier 80 bewoners boven de 18 jaar met een mogelijk serieuze forensische achtergrond midden in de Boomburg te huisvesten aan een onoverzichtelijk, onverlicht park dat zeer intensief gebruikt wordt door ouderen en scholieren. Waarom heeft de gemeente – toen dit voornemen bekend was – geen risicoanalyse laten maken? Een waarom is er niet nagedacht over welke beleids- en beheermaatregelen nodig zijn om de veiligheid voor de buurt zo goed mogelijk te garanderen? De kans bestaat dat hier de grootste forensische dependance aller tijden zal komen.

Daarom: iets niet besluiten is ook een besluit nemen.

Wethouder Heller benadrukt dat er een besluit is genomen met het vaststellen van het bestemmingsplan, nl binnen welke randvoorwaarden welke functies in de wijk gevestigd mogen worden. Als er dus een aanvraag komt die aan die randvoorwaarden voldoet -en dat is hier het geval- neemt de gemeente daarover dus geen besluit meer en wordt er geen participatietraject gestart.

Een aanwezige vraagt of de gemeente een vinkje heeft gezet bij 'forensische cliënten' in het bestemmingsplan.

Wethouder Voorink antwoordt dat in het bestemmingsplan staat aangegeven welke functies wel of niet zijn toegestaan. Binnen 'maatschappelijke bestemmingen' zit natuurlijk wel een marge. Hij zal ernaar laten kijken.

Mevrouw Drent wil graag een expliciete risicoanalyse over de groep van 80 cliënten die men hier wil huisvesten. Dit is bijvoorbeeld in Groningen wel gedaan. De gemeente Hilversum heeft er bewust voor gekozen om dat niet te doen. Theoretisch is het dus mogelijk dat in de toekomst nog (veel) meer van dergelijke zorgcliënten in de Boomberg gehuisvest worden.

Wethouder Voorink begrijpt die zorg. Hij is bereid uit te zoeken of dat risico inderdaad bestaat en of de bestemming zo breed is geformuleerd dat dit mogelijk zou zijn.

Mevrouw Drent stelt dat de Boomberg dat verzadigingspunt nu al heeft bereikt en vraagt wanneer dat punt bij de gemeente is bereikt.

De zeer deskundige commissie Dannenberg heeft zich in een goed onderbouwd rapport uitgesproken voor kleinschaligheid, de gemeente moet dat advies ter harte nemen. Als die de redenering blijft volgen 'dat het in het bestemmingsplan staat' vreest zij nog meer van zulke dramatische beslissingen.

De heer August de Meijer brengt in herinnering dat de Boombergwijk bij het vaststellen van het bestemmingsplan in 2006 beschermd stadsgezicht is geworden. In 2010 is het herzien. Op de Vaartweg wilde de gemeente in een sporthal (maatschappelijke bestemming) een vestiging van de Cocon. Er volgde veel overleg met de bewoners en met de politieke partijen, er was inspraak waarbij ook gesproken werd over het beleid, er was een analyse naar de bewoners van de Boomberg, de bewoners werd naar hun mening gevraagd. Daarop nam de politiek het besluit van de vestiging af te zien.

➤ Uitgezocht zal worden hoe dit proces destijds is verlopen.

Mevrouw Duyvestein wijst erop dat de heer Koelewijn nog geen jaar geleden met de hand op zijn hart tegenover de buurt heeft verklaard dat de bewoning slechts tijdelijk was en er geen plannen bestonden om het pand te kopen. De draai die is gemaakt heeft voor boosheid in de wijk gezorgd.

Vanuit niet aanwezige bewoners is haar verzocht de volgende zaken in te brengen:

- Een dringend verzoek om een risicoanalyse te laten uitvoeren;
- Vragen waar voor de gemeente de grens ligt, i.v.m. behoud van veiligheid en leefklimaat. Juist de incidenten die hebben plaatsgevonden geven daartoe aanleiding;
- Waarom is Kwintes uitgekomen op 80 cliënten?
- In de buurt leeft inmiddels een breed wantrouwen t.a.v. Kwintes.

De heer Koeleman zegt dat Kwintes ook absoluut niet van plan was het pand te kopen, We probeerden het pand langer te huren omdat er vertraging was opgetreden bij een andere locatie die ook nog verbouwd moest worden. Het bleek dat er ook een andere huurder interesse had in huren of ook mogelijk het pand te kopen.

Kwintes heeft besloten om de Stolpe aan te willen kopen als toekomstige beschermd wonen locatie. De reden hiervoor is dat er behoefte is aan een goede woonlocatie voor de mensen die Kwintes begeleidt in de omgeving Gooi en Vechtstreek. Het pand heeft reeds een zorgbestemming en voldoet aan deze behoefte. Momenteel huurt Kwintes De Stolpe omdat een aantal locaties van Kwintes aangepast en verbouwd wordt om te voldoen aan de nieuwe eisen van deze tijd. Daarnaast is hier de 'corona-quarantaine-afdeling' in gebruik.

De burgemeester herhaalt zijn eerdere toezegging dat de gemeente zal nagaan hoe door goede samenwerking vorm kan worden gegeven aan de veiligheid en leefbaarheid. Hij stelt voor om zoals verzocht een risicoanalyse op te laten stellen en 'Groningen' daarbij als voorbeeld te nemen.

Een bewoner van de Zonnelaan noemt een paar aspecten die kunnen bijdragen aan het succes van deze ontwikkeling: steun van de buurt, kleinschaligheid, inclusiviteit, veiligheid, weinig overlast, vertrouwen in de zorg, samenwerking met de zorgaanbieder en de gemeente.

Terugkijkend op de laatste 12 maanden en de gesprekken met Kwintes zijn al deze voorwaarden niet succesvol geweest. Er is op dit moment ook geen basis voor succes. Hij vraagt de gemeente goed te toetsen of de ontwikkeling voldoet aan de randvoorwaarden uit het bestemmingsplan.

In een brief d.d. 8 juni drong hij aan op met name het punt veiligheid. De geplande grootschaligheid is reden tot zorg. De huidige bezetting heeft al serieuze incidenten opgeleverd. De vraag is, of men dat goed in kaart heeft.

De logistiek is een ander punt. Door de komst van Talpa zal het sluipverkeer door de wijk toenemen. Als zich hier 80 personen zullen vestigen brengt dat veel verkeersbewegingen met zich mee in de vorm van vrachtwagens, bezoekers overdag en 's nachts en een komen en gaan van personeel. Daarbij zijn er veel kinderen die zich fietsend door de wijk begeven, leraren die vaak met de auto komen. Spreker houdt zijn hart vast.

Een aantal ouderen heeft al laten weten zich beperkt te voelen in hun bewegingsvrijheid. Zij durven 's avonds niet meer naar het park te gaan. Datzelfde geldt voor kinderen, waarvan de ouders niet willen dat zij daar gaan spelen. Het verhaal dat alles op andere locaties perfect verloopt gelooft hij niet.

Hij is dan ook voorstander van een risicoanalyse door een goede, onafhankelijke partij.

De burgemeester zegt dat schaalgrootte, omgevingsveiligheid en logistiek onderdeel moeten zijn van de opdrachtformulering voor de risicoanalyse die Kwintes, de gemeente en de bewoners zullen opstellen. Hij nodigt betrokken buurtbewoners uit om zich op te geven.

De heer de Vries vraagt wat de gemeente met de uitkomst van de analyse gaat doen en of die gedwongen kan worden zich aan de uitkomst en de daaruit voortvloeiende adviezen te houden.

De burgemeester wil de uitkomst bestuderen en samen met Kwintes en de bewoners kijken naar oplossingsrichtingen.

Mevrouw Duijvestein wil graag weten waarom het (3^e) bouwplan van Stedum eigenlijk zo is tegengewerkt door de gemeente. Immers: als dat zijn beloop had gekregen was al deze ophef niet gebeurd. De welstandscommissie heeft het plan – waarmee de wijk akkoord was afgeserveerd.

Wethouder Voorink denkt dat Stedum Capital op directieniveau uiteindelijk een andere afweging heeft gemaakt en gekozen heeft voor verkoop van het bestaande pand.

De heer Terpstra vernam tijdens deze bijeenkomst dat de gemeente een beleidsambitie heeft op het gebied van kleinschalige opvang. Waarom staat de gemeente dit grootschalige plan dan toe? Hoe geloofwaardig is een gemeente die het één zegt en het ander toestaat? vraagt hij zich af.

Wethouder Voorink maakt een onderscheid tussen WLZ en beschermd wonen. Bij dat laatste wordt ook gestreefd naar kleinschalig wonen (tot 30 personen), maar in combinatie met de WLZ kunnen andere afwegingen worden gemaakt.

Mevrouw Dumig vraagt zich af wat de gemeentelijke opdracht aan Kwintes is t.a.v. beschermd wonen. Vroeger was dat een regionale zaak, nu een gemeentelijke. 'Bent u van plan om uw eigen beleid in de criteria voor de aanbesteding te herhalen, zodat plannen voor grootschalig begeleid wonen niet meer plaatsvinden? informeert zij. 'Zo niet: gaat de gemeente dan zijn beleid herzien?'

Mevrouw Dumig kan zich niet voorstellen dat de aantallen van 75 WLZ-cliënten en 25 BW-cliënten (cijfers genoemd door de heer Koeleman) in overeenstemming zijn met het beleid van de gemeente.

Zij kan zich ook niet voorstellen dat de aanbestedingscriteria daar ook niet wat over zeggen.

Wethouder Voorink deelt mede dat er gewerkt wordt aan een evaluatienota op juist dit beleidsgebied.

Mevrouw Drent maakt beroepsmatig risicoanalyses. Zij vraagt naar de consequenties wanneer uit de analyse blijkt dat de geconstateerde risico's (na mitigerende maatregelen zoals extra inzet boa's, politie, beheercomité) netto te hoog blijken. Als de uitkomst zou zijn dat dit deze ontwikkeling teveel risico's met zich meebrengt zou die niet door moeten gaan. Deze uitspraak zou mevrouw Drent graag opgenomen willen zien in de opdrachtformulering aan het onafhankelijke bureau.

Als de gemeente daartoe niet bereid is, is deze avond een schijnvertoning. Als er geen bereidheid is tot enige aanpassing in de plannen van Kwintes dan is er geen sprake van werkelijke inspraak van burgers.

Burgemeester Broertjes stelt dat de gemeente met deze avond een brug heeft willen bouwen. Het gezamenlijk vaststellen van een opdracht voor een risicoanalyse is hiervan onderdeel. De uitkomst van zo'n analyse objectiveert de omstandigheden. Als blijkt dat de risico's onaanvaardbaar zijn dan moet Kwintes zijn conclusies trekken en verantwoording afleggen aan de gemeente en aan de wijk. Het bieden van huisvesting aan mensen die beschermde opvang nodig hebben blijft een belangrijke ambitie van de gemeente.

De randvoorwaarden in het bestemmingsplan worden daarbij serieus genomen.

Mevrouw Drent vraagt aan de heer Koeleman of Kwintes bereid is tot herziening van de plannen als de uitkomst van de analyse laat zien dat die te grootschalig zijn.

De heer Koeleman heeft als uitgangspunt dat de plannen verantwoord moeten zijn. Als uit het onderzoek blijkt dat dat niet zo is, moeten deze worden herzien.

Wanneer het onderzoek uitwijst dat het beter is om geen forensische cliënten te plaatsen (hoewel daar helemaal geen plannen voor zijn) dan geldt daarvoor hetzelfde.

De heer Heller wijst erop dat dit geen inspraakavond was, maar een informatieavond – dit om reëel te zijn t.a.v. de verwachtingen.

De gemaakte afspraken m.b.t. de risicoanalyse staan en over de uitkomst zullen de partijen op een volwassen manier spreken. De wethouder zegt te hopen dat buurt, Kwintes en de gemeente met

elkaar in gesprek zullen blijven en dat er goede afspraken zullen worden gemaakt. Hij zal er als wijkwethouder op toezien dat deze worden nagekomen vooral op het gebied van de toegezegde extra politie- en boa-capaciteit.

De bijeenkomst wordt gesloten.